

La invitació

Avui estic invitat a casa d'un amic. He d'agafar un autobús puix l'adreça indica un carrer a l'altre extrem de Barcelona. Fa molt temps que conec en Jordi, però encara no conec la seva dona ni els seus fills. Sé que en Jordi té dos fills i una filla, però no recordo l'edat que tenen. Em sembla que la nena és encara petita. Abans d'agafar el autobús vaig a comprar unes flors per a la dona del meu amic i una capsa de bombons per als nens. Compro les flors a la Rambla, puix en aquesta avinguda de Barcelona hi ha moltes parades amb flors. Un una parada compro un ram de clavells vermells veritablement magnífics. En una pastisseria prop de la Rambla compro també uns pastissos i els bombons, i després ja vaig a agafar l'autobús. En el tramvia hi ha poca gent. El trajecte és bastant llarg. Observo els carrers, les tendes, la gent que passeja lentament o camina de pressa, els nens que juguen i criden. Així el trajecte passa més ràpidament i arribo en el lloc on he de baixar.

Ara he d'agafar el primer carrer a la dreta. En Jordi viu en el número set. Es una casa completament nova. Pujo a l'ascensor i baixo en el cinquè pis. La porta del pis d'en Jordi és la segona a l'esquerra. Toco el timbre. Després d'una estona m'obre en Jordi:

- Benvingut, Pere! Com estàs? Passa, passa ... Et presento la meva dona Elvira, i aquests són els meus fills: el gran es diu Jordi com jo, el segon Josep i la petita es diu Roser.

Després de la presentació dono les flors a la senyora Elvira i els bombons als nens. Tots em donen les gràcies.

- Bé - diu en Jordi - com que ja és tard i tot està preparat, podem començar a menjar ...

Tots mengem de gust. La senyora Elvira és una cuinera molt bona, tots els plats són excel·lents. En Jordi, la seva dona i jo prenem el cafè i conversem en el salonet mentre els nens juguen a la seva cambra.

- Quants dies fa que és a Barcelona? - em demana la dona d'en Jordi.

- Avui fa vuit dies que sóc a la seva capital, però ja conec bastant bé el centre i sobretot el port. M'agrada mirar la mar, els vaixells, i els mariners. Encara he de veure moltes coses. Com que tinc un pla de Barcelona, ja començo a orientar-me i crec que puc anar sol a tot arreu. Diu-menge vull anar a Montjuïc a veure com ballen sardanes.

- Coneix la sardana?

- A mitges. Conec la música però no sé com es balla.

La senyora Elvira em pregunta quins balls es ballen en el nostre país. Parlem dels balls populars i dels costums de cada poble. Escoltem uns quants discos de música catalana.